

Dag van het Levend Erfgoed 2011

Het is geslaagd! Voor de tweede keer hebben we de Dag van het Levend Erfgoed kunnen houden. En deze keer hadden we er goed weer bij. De SZH heeft als betrekkelijk kleine organisatie haar nek uitgestoken met een dergelijk groot evenement, maar nu staan we dan ook ergens.

De Dag van het Levend Erfgoed is geslaagd. Geslaagd ja. Want laten we wel wezen: vorig jaar was het nog allemaal nieuw maar kon deze dag georganiseerd worden met een projectsubsidie. Dit jaar moesten er meer eigen middelen worden bijeengebracht. Met medewerking van Coöperatieve Rundvee Verbetering (CRV), de Stichting Het Groene Woud en de gemeente Boxtel is het voor elkaar gekomen. Het landgoed Velder is een uitstekend terrein voor een manifestatie over het landle-

ven. Er is voldoende ruimte en het ligt redelijk beschut (hoewel er deze keer wel een stevige wind over de lengte van het veld blies). De grootte van het terrein gaf ook alle mogelijkheden om iedere diersoort een eigen plek te geven en in de ring te demonstreren. Op die manier is er voor iedereen ruim voldoende te genieten van de dieren en het nut dat ze hebben. Want dat laatste was een belangrijk thema van deze dag: ook zeldzame rassen hebben nut en ver-

breiden ons bestaan. Dat werd duidelijk in de ringen met demonstraties van Het Werkende Dier. De andere kant van het nut werd getoond in de Straat van de Smaak, in de vorm van vlees of zuivel, onder het motto: 'Als je zeldzame rassen in stand wilt houden, dan eet je ze'.

Dierenpleinen

Volgens opgave van de organisatie waren er in Liempde meer dan vierhonderd dieren die samen zeventig verschillende rassen vertegenwoordigden. Dat geloven we graag, want ja, wie was er niet? Er waren in ieder geval meer diersoorten. De Bonte Bentheimer varkens behoren sinds kort tot de SZH-familie en ze lieten zien dat ze er waren, midden op het ter-

H. ten Holt/Bureau ZET

Kempische heideschappen met hun herder blijven bij elkaar

H. ten Holt/Bureau ZET

Er was voor elk wat lekkers

rein. Soms hielden zij zich rustig in hun trailer. De heel vroege bezoeker zag alleen een grasveld waarin gewoeld was en dacht dat er voor de dieren voorgewroet was. Maar nee, de zeug met biggen was de vorige avond gearriveerd en had alvast haar baantjes getrokken. Gedurende de dag werd dit werk met veel ijver voortgezet.

Geiten en schapen

Van iedere diersoort waren er meer rassen dan vorig jaar, dat bleek duidelijk. Bij de geiten konden we de Bonte geit verwelkomen, met zijn zwarte en bruine variant. Samen met de Toggenburgers, die nog wat bescheiden in de tent stonden, terwijl ernaast de bokken van de Landgeit getuierd stonden. Voor de argeloze bezoeker de

raad ze wel bovenwinds te benaderen: de beesten hebben zo hun eigen (geur)merk, maar ze zijn wel altijd imposant. De schapen waren naast de geiten geposteerd. Van ieder ras een koppeltje stonden ze er wat bescheiden bij, maar dat is schapen eigen. Er was ook wel een grotere kudde Kempische heideschappen lopend vanuit Schijndel naar het tentoonstel-

Hollandse Krielen waren een van de vele aanwezige kippenrassen

W. Taks

W. Taks

W. Taks

R. van Bottenburg

De karakteristieke Drentse heideschape met hun mooie horens

nen. Maar ze waren ook verspreid over het terrein te vinden, in het tuig voor de wagen. Zo lieten de Geldersen, de Groningers en de Friezen zien wat ze waard zijn. Ook zij waren de hele dag aan het werk, voor de huifkar en voor de luxe wagen. Wie zin had kon een rit maken over het terrein en door de aangrenzende bossen. Er was daar een heel mooie route uitgezet.

Honden

De honden hadden hun eigen plein rechtsachter op het terrein. Er waren acht rassen vertegenwoordigd, als je het Boerenfoxje van Nicole Schalkx tenminste als volledig ras meetelt. Hollandse Herder, Friese Stabij en Drentsche Patrijs waren er, net als de Wetterhoun, de Kooiker, de Smous en de wat excentriek Saarlooswolfshond. Er

H. ten Holt/Bureau ZET

Schapendoezen en Kooikertjes presenteren zich voorbeeldig

Jong geleerd is oud gedaan

W. Taks

Minna Yrjana tijdens haar trainingssessie

De ganzen zijn zeer geïnteresseerd in hun omgeving

W. Taks

lingsterrein gekomen. Die kudde is vermoedelijk door veel bezoekers niet gezien, omdat ze op een wekje achter de bomerijen liepen. De bedoeling was om met deze kudde een hondendemonstratie te geven, maar dat kwam er niet van. Jammer overigens, want het schapendrijven met honden is altijd een element waarmee je publiek trekt.

Paarden

Even verderop lag het domein van de paarden. Daar werd het thema van de dag waargemaakt. Voortdurend waren de Zeeuwse trekpaarden in touw om hun kracht te tonen. Een groep bezoekers voortslepen op een kleed of touwtrekken tegen diezelfde groep, de dieren deden het met plezier.

De meer luxe paarden traden eveneens in de ring om hun dressuurkunsten te verto-

Trekpaarden vermaken de jeugd

T. Janssen

W. Taks

waren demonstraties met schapendrijven aangekondigd, maar die gingen niet door. Wel was er voor de Wetterhoun een jachtproef. En ook was er Minna Yrjana, die op een unieke wijze liet zien hoe je honden kunt dresser en oefeningen kunt laten doen. Dat is werkelijk plezier voor twee, eigenaar en hond hebben bij deze 'dog dance' de grootste pret.

Runderen

Alle zeldzame en authentieke Nederlandse rassen waren in Liempde vertegenwoordigd. Uit vorig jaar was lering getrokken, toen waren enkele rassen weggebleven. Van ieder ras waren nu enkele typische rasvertegenwoordigers aanwezig. De Brandroden maakten indruk, niet in het minst door de aanwezigheid van een volwassen stier van de familie Kuipers uit Sambeek.

W. Taks

Het Bentheimer ras is in 2010 erkend door de SZH

De meeste rasverenigeningen hadden er ook een informatiestand bij. Het beeld was beter dan vorig jaar. Met name MRIJ en de Witriksen verdienen een compliment voor hun presentatie. De dieren waren keurig getoiletteerd en op het voorbrengen tijdens de demonstratie was duidelijk getraind.

Toch zijn er nog verbeterpunten ten aanzien van de presentatie. De verschillende rassen stonden in hokken, gemaakt van lichte dranghekken, verspreid rond de demonstratiering. Dat gaf weinig showimpressie. Aangebonden op stand en dan de rassen beter gegroepeerd zal het beeld aantrekkelijker maken.

Pluimvee

Het pluimveeplein was erg levendig en aantrekkelijk ingericht, rondom een instant-vijver. Heel eenvoudig opgebouwd en na afloop ook in een mum van tijd weer afgebroken. De eenden en ganzen vermaakten zich er prima in. Overigens mochten niet alle eenden daarvan genieten. Als vertegenwoordigers van het ras van het jaar heb je als Witborst- of Krom-

T. Jansen

De familie Kuypers presenteert de Brandrode groep

bekeend zo je verplichtingen. Dus zat er ook een stel in kooien langs de kant om goed te kunnen worden bekeken. In marktkramen of eigen stands waren alle rassen te bewonderen. Van de Noordhollandse Blauwen tot aan de Helmduiven. Overall was ruim voldoende informatie voor de bezoeker.

Straat van de smaak

Daarmee hebben we de rondgang over de dierenpleinen gehad. Maar er was uiteraard meer te zien en te genieten van onze Zeldzame Huisdierrassen. Want je kunt er namelijk ook van eten. In de straat van de smaak kon je daarvan letterlijk proefondervindelijk kennismaken. Van de jonge schapenkaas tot de extra gerijpte grote kaas van melk van Brandrode koeien.

De ragout van Chaamse kip heeft inmiddels internationale erkenning. En wie lust er niet graag een stukje lamsworst, met veel ambachtelijke kennis bereid? Het is duidelijk: van sommige dieren geniet je ook na hun dood. Maar daarmee houd je wel het ras in stand en dat is toch ons hoofddoel. Het tij is in dit opzicht gunstig,

er is bij de consument een trend om terug te keren naar het streekproduct, het oorspronkelijke. Er wordt door SZH en de aangesloten rasverenigeningen al heel wat gedaan om hier op in te haken.

Défilé

Het défilé aan het einde van de dag in de hoofdring was een hoogtepunt. Daar kwamen alle rassen in volgorde nog eens langs, althans de viervoeters. Elke rasvereniging kon zich daar optimaal presenteren. SZH-voorzitter Geert Boink praatte de com-

Kazen te kust en te keur in de Staat van de Smaak

H. ten Holt/Bureau ZET

mentaren aan elkaar. Toch valt uit het défilé nog wat te leren. Er waren verschillen in het voorbrengen van de dieren. Zoals eerder vermeld hadden meerdere deelnemers hierop getraind en dat was te zien. Voor het leveren van toelichting via de microfoon moet je toch wel ervaring hebben. Van sommige mensen was het commentaar jammer genoeg slecht te verstaan. Dat is niet goed voor de presentatie. Hier ligt een punt voor de goede voorname: daar gaan we voor volgend jaar wat aan doen.

Netwerkbijeenkomst

Vorig jaar kon de Dag van het Levend Erfgoed georganiseerd worden met een projectsubsidie. Dat zat er deze keer niet in en daarom moesten er aanvullende bronnen worden gezocht. Die werden gevonden bij de stichting Het Groene Woud en bij de gemeente Boxtel, waaronder Liempde

Gelderse Slenken en Nederlandse schoonheidspostduiven waren enkele van de vele aanwezige duivenrassen

W. Taks

valt. Tot voor twee jaar terug werd op dit terrein door Het Groene Woud jaarlijks een plattelandsdag georganiseerd met veel historie en streekproducten. Dit bleek om financiële redenen niet langer haalbaar.

Maar samen met SZH en in een nieuwe opzet lukt het wel. Met die nieuwe samenwerking werd ook een streekelement toegevoegd. In de schuur achter in het terrein was een netwerkbijeenkomst georganiseerd voor vertegenwoordigers van gemeente en bedrijfsleven. Er werden prijzen toegekend voor nieuwe initiatieven ten behoeve van de promotie van de regio. En Commissaris van de Koningin Wim van den Donk maakte deze dag de uitslag bekend van de competitie 'mooiste boerderij van Brabant', die in de afgelopen maanden was georganiseerd door de provinciale dagbladpers.

Op deze wijze gepresenteerd versterken

H. ten Holt/Bureau ZET

CGN-medewerker Henk Sulkers in de vrijwilligersoutfit voor de dag

de verschillende activiteiten elkaar. Een argument om dit volgend jaar voort te zetten.

Succes voor Projectbureau

Het Projectbureau van SZH heeft iets moois neergezet. Nonja Remijn, Miriam van Straten en alle mensen eromheen hebben een bijzondere prestatie verricht. Ga er maar eens aan staan, al die verschillende rassen en hun eigenaren zover te krijgen dat ze soms honderden kilometers met hun dieren reizen. En tevoren gaan uitzoeken welke dieren ze meenemen en ze ook nog netjes getoiletteerd in de ring laten verschijnen. Voor ieder moet er een plek en een programma zijn. Dat vergt heel wat, maar ze zijn erin geslaagd een unieke manifestatie te organiseren.

Veel mensen weten tegenwoordig niet meer waar het voedsel vandaan komt. Maar er is ook een andere beweging, die de weg zoekt naar het natuurlijke, het streekproduct. Daarin kan SZH een bijdrage leveren. De Dag van het Levend Erfgoed is een prachtige mogelijkheid om deze gedachte aan de man te brengen. ●